

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 aprilie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Kécskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Tibor Farkas/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-564/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Examinare din oficiu a unui motiv întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii — Principiile echivalenței și efectivității — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Sistemul taxării inverse — Articolul 199 alineatul (1) litera (g) — Aplicare numai în cazul bunurilor imobile — Plată nedatorată a taxei de către cumpărătorul unor bunuri către vânzător ca urmare a unei facturi emise în mod eronat — Decizie a autorității fiscale de constatare a unei datorii fiscale în sarcina cumpărătorului unor bunuri, de refuz al plății deducerii solicitate de acesta și prin care i se aplică acestuia o amendă fiscală]

(2017/C 195/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kécskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tibor Farkas

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Dispozitivul

- 1) Articolul 199 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45/UE a Consiliului din 13 iulie 2010, trebuie interpretat în sensul că se aplică livrării unui bun imobil vândut de un debitor împotriva căruia s a pronunțat o hotărâre în cadrul unei proceduri de executare silită.
- 2) Dispozițiile Directivei 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2010/45, precum și principiile neutralității fiscale, efectivității și proporționalității trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca, într-o situație precum cea din cauza principală, cumpărătorul unui bun să fie privat de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe care a plătit-o în mod necuvenit vânzătorului pe baza unei facturi emise în conformitate cu normele privind regimul obișnuit al taxei pe valoarea adăugată, în timp ce operațiunea relevantă intra sub incidența mecanismului de taxare inversă, atunci când vânzătorul a plătit taxa respectivă către trezoreria publică. Aceste principii impun totuși ca, în măsura în care rambursarea taxei pe valoarea adăugată facturate în mod necorespunzător de vânzător cumpărătorului devine imposibilă sau excesiv de dificilă, în special din cauza insolvabilității vânzătorului, cumpărătorul să poată îndrepta cererea sa de rambursare direct împotriva autorității fiscale.
- 3) Principiul proporționalității trebuie interpretat în sensul că se opune ca, într-o situație precum cea din cauza principală, autoritățile fiscale naționale să aplice unei persoane impozabile care a achiziționat un bun a cărui livrare intră sub incidența regimului de taxare inversă o sancțiune fiscală în valoare de 50 % din cuantumul taxei pe valoarea adăugată pe care aceasta este obligată să o plătească administrației fiscale, atunci când aceasta din urmă nu a suferit nicio pierdere de venituri fiscale și nu există niciun indiciu de fraudă fiscală, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.